

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 2. Papa jus in Scotiam sibi vindicat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII tatus est Romanæ Ecclesiæ beneficia
 A.C. 1300 ria lege obnoxius, ut patet ex veteri-
 rimis Sedis apostolicæ documentis
 Bertrandus Peletius Petri proavus eum
 aliquamdiu, postea Tolosani Comites te-
 nuere. Sed Papa Innocentius III Ray-
 mundum seniore[m] legitimam per sen-
 tentiam terris ipsius privans hunc co-
 mitatum sub ditionem Romanæ Eccle-
 siæ revocavit; ac dein Guilielmo E-
 piscopo Magalonensi & successoribus e-
 jus tradidit sub conditione census an-
 nui. Licet hi ab illo tempore eum
 tranquille possederint: nos tamen, post-
 quam solum summum conscendimus,
 Episcopo Magalonensi fecimus potesta-
 tem assignandi Petro Peletio redditus
 aliquos, ut omittat petere avitam pos-
 sessionem, & clamores populi cessent.
 Post id responsum S. Ludovicus instituta
 juri suo non videtur.

v. Gall. Chr.
 to. 3. p. 583.
 Catal. Lang.
 p. 657.

§. II.

Papa jus in Scotiam sibi vindicat.

Eodem tempore Papa Bonifacius sibi
 asseruit terram haud populo majore[m],
 nempe Scotiam. De successione
 in locum Alexandri III Scotorum Re-
 gis anno 1286 sine liberis mortui di-
 sceptabant Joannes Belliolinus, ac Ro-
 bertus Brusius. Joanni nupserat hæres
 proximi.

Henr. Knyh-
 ton. p. 2468.

proxima: Robertus Principis hujus fore-
 rem habebat matrem. Rex Anglorum
 Eduardus sumptus arbiter pronuntiavit
 pro Joanne Belliolino, qui ei velut su-
 premo Principi fidelitatem juravit. Sed
 postea bello, quod Eduardus contra Fran-
 ciam gerebat, in rem suam verso, se ad
 clientelæ possessionem compulsus fuis-
 se perhibens, hac revocata in Eduardum
 arma corripuit: qui eo victo captoque
 totam Scotiam occupavit.

Maccol. XIII.
 A. C. 1406.
 Matth. West.
 p. 415.

Tum Papa Bonifacius Regi Eduardo
 scripsit epistolam, in qua dicit: Non du-
 bitamus, quin scias Scotiam pleno jure ad
 Romanam Ecclesiam spectasse olim, ac
 etiamnum spectare, nec unquam benefi-
 ciariorum jure Regibus Angliæ antecessori-
 bus tuis vel tibi fuisse obstrictam. Plura
 deinde facta refert, ut Scotiam Angliæ
 submissam non esse probet. Sed assertum
 Ecclesiæ Romanæ jus nulla ratione sta-
 biliens, solum ait hoc a nemine in du-
 bium vocari: & concludit inde, Eduar-
 dum non debuisse sibi Scotiam per vim
 subjicere. Præsertim ei exprobrat, quod
 Episcopos Glascuanum & Soderensem,
 aliosque Ecclesiasticos carceri mandarit.
 Rogat, ut eos in libertatem restituat, suos-
 que administratos e Scotia revocet. Ad-
 jungit: Siquod jus in Scotiam habere
 te putas, volumus, ut intra sex menses
 ad nos mittas procuratores tuos cum o-

to II. cont.
 p. 1399.
 Rayn. 1299.
 n. 14.

Hist. Ecclesiast. Tom. XXII. G g mni-

Sæcul. XIII.
A. C. 1300.

p. 1398.
Rayn. n. 19.

p. 1402.

mnibus tui juris documentis: & quod æquum erit, decernemus tibi. Evocamus enim cunctas controversias hac de re motas vel movendas, quarum cognitionem & iudicium sacræ Sedi reservamus. Dabat 27 Jun. an. 1299.

Roberto Winchelseano Archiepiscopo Cantuariensi hanc misit epistolam cum alia, per quam imperabat, ut illam protinus Regi traderet, & assensum efficaciter suaderet, alioqui ad temporis administratione spiritualium æque ac temporalium rerum excludendus. Mox obsequens Robertus ad Regem viginti dierum itinere remotum contendit, & Carleolum celerrime delatus comperit eum cum exercitu jam intrasse Scotiam, nec tutum esse illuc eundem sequi. Cum expectasset diu, transmissis cum periculo quibusdam fretis, tandem ad Regem venit die Veneris post festum S. Bartholomæi, scilicet vigesimo sexto Augusti an. 1300. Rex in præsentia Procerum Equitumque exercitus legi Papæ litteras, & Gallico sermone, quo aula Anglica utebatur, exponi iussit. Tum imitata cum suis consultatione Archiepiscopo hæc reponi voluit: Angliæ mos est, ut in negotio regni statum contingente sententiam rogentur omnes, quorum interest. Refert autem multorum Procerum Præfulumque hoc in exercitu non præsentium.

tium. Rex de his Papæ litteris deli-berabit, cum primum poterit; ac postea responsum ei per Legatos dabit. Robertus qua fide paruisset, Papæ scripsit 6 Octobris eodem anno.

Tum Rex Eduardus Papæ Bonifacio fuis respondit litteris, quas non esse judiciarias mox initio declarabat per cautionem, quæ sine dubio censebatur necessaria contra jurisdictionem, quam Papa in epistolæ suæ sine sibi tribuebat. Litteræ regiæ continent argumenta omnia Scotiam Angliæ obnoxiam esse probantia; & inchoantur per fabulas de Bruto Trojano, primo Magnæ Britanniæ Rege, de secundo ejus filio Albanacte primo Rege Scotiæ, ac de Rege Anselmo Regis Artici cliente fiduciario: nam hæ fabulæ pro veris historiis tunc habebantur. Inde Rex ad tempora notiora progressus ait Eduardum annosum Alfredi filium fuisse Regem Angliæ, Scotiæ, Cambriæque; sub Adelstano sic volente Constantinum regnasse in Scotia: pluraque alia suorum antecessorum facta memorat. Denique suum ad regnum veniens refert compromissum suas inter manus factum, suam sententiam pro Joanne Belliolino, & hujus Principis seditionem post juratam fidem. Papa Bonifacius non videtur postulato suo diutius institisse:

Sæcul. XIII.
A. C. 1300.

p. 1404.
It. Knighton.
p. 2483.

Westmon.
p. 433.

Sæcul. XIII. tantum Joanni Belliolino libertatem ob
 A.C. 1300. tenuit.

§. III.

Concilium Mertonense.

20. II. Conc.
 p. 1435.

Sub idem tempus Robertus Archiepiscopus Cantuariensis Mertonæ concilium provinciale habuit, ubi sanctiones edidit, quæ potissimum decimas contingunt, indicantque, quanta duritia eæ tunc in Anglia exigerentur. Erant pendendæ non solum decimæ naturales omnium fructuum & alimentorum, ne chortibus quidem avibus exceptis, lanarum lactariorum, sed etiam personales de rebus industria & labore partis, extendentes se ad cunctos mercatores, caupones, artifices, operarios mercede conductos: si non solverent, intentabantur eis censuræ ecclesiasticæ non nisi ab Episcopo tollendæ. Parochi ipsi, si decimam ob metum aliamve causam non postularent, excludebantur functionibus muneris, donec Archidiacono quadrantem libræ argenti dependerent.

§. IV.

Papa suum ad tribunal vocat Albertum Austriacum.

Interim Papa Bonifacius civitates Italiæ pacaturus Matthæum Aquaspartanum Cardini-